

Sygn. akt VII K 703/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: st. Sekr. sądowy Agnieszka Chojnacka

po rozpoznaniu w dniu 18.05.2017 roku, sprawy **D. M.**, syna D. i J. z domu P., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21.10.2016 r. około godz. 15:10 w P. na ul (...), woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, samochód osobowy marki R. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 16:05 do stężenia 0,85 mg/l (alkosensor), o godz. 16:46 do stężenia 0,67 mg/l (alkomat) oraz o godz. 16:55 do stężenia 0,65 mg/l, alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **D. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego na Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5000 (pięć) tysięcy złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 października 2016 r.;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt VIIK 703/16

UZASADNIENIE

Oskarżony D. M. w dniu 21 października 2016r. około godz. 15:05 jechał jako kierujący samochodem osobowym marki R. (...) nr rej. EP ul. (...) w P. w kierunku centrum miasta. Około godziny 15:10 spowodował kolizję drogową z innym pojazdem. Na miejsce zdarzenia przyjechał patrol Policji. Funkcjonariusze Policji poddali oskarżonego badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie kontrolno- pomiarowe wykazało, że o godzinie 16:05 zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wynosiła 0,85 mg/l, o godzinie 16:46 – 0,67 mg/l, o godzinie 16:55 – 0,65 mg/l.

(protokół i wyniki badań k. 2 - 3, wyjaśnienia oskarżonego k. 40-42, notatka urzędowa k. 1)

Oskarżony nie był nigdy karany.

(karta karna k. 6)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zbieżne z ustalonym stanem faktycznym. Rozbieżnie wyjaśnił tylko co do okoliczności kiedy spożywał alkohol. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że alkohol spożywał w dniu zdarzenia – kilka kieliszków wódki, a na rozprawie, że alkohol spożywał dzień wcześniej.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 8-9, 40-41)

Co do zasady Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, za wyjątkiem tego, że alkohol spożywał poprzedniego dnia przed zdarzeniem. Biorąc pod uwagę wiedzę dotyczącą procesu eliminacji alkoholu z organizmu człowieka należy zaznaczyć, że gdyby oskarżony pił alkohol poprzedniego dnia przed zdarzeniem to wyniki badań stanu trzeźwości oskarżonego byłyby dużo niższe. W pozostałej części wyjaśnienia oskarżonego w ocenie Sądu są logiczne i szczerze.

Pozostałe zebrane dowody podlegają aprobacie Sądu jako nie budzące wątpliwości.

Oskarżony D. M. wyczerpał dyspozycję art.178a§1kk, ponieważ będąc w stanie nietrzeźwości kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się następującymi względami:

Oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ponieważ z własnej woli wprowadził się w stan nietrzeźwości i w takim stanie kierował samochodem po drodze publicznej. Oskarżony powinien przewidzieć skutki swojego postępowania w tym stanie. W stosunku do oskarżonego nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę rozumieniu kodeksu karnego.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, wyrażający się w nagminności tego rodzaju przestępstw na terenie właściwości tutejszego Sądu i całego kraju, a także stopień nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu.

Za okoliczność łagodzącą Sąd poczytał dotychczasową niekaralność oskarżonego. Za okoliczność obciążającą uznał spowodowanie kolizji drogowej. Z tych względów uznał, że kara 50 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda będzie stanowić dla oskarżonego dolegliwość współmierną do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, która wdroży go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości i uzmysłowi nagannosc jego postępowania. Grzywna w tej wysokości jest dla oskarżonego dolegliwa, a zarazem realna do spłacenia.

Jednocześnie Sąd orzekł obligatoryjny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat. Przy określaniu okresu zakazu Sąd miał na uwadze okoliczności sprawy i stopień nietrzeźwości oskarżonego. W ocenie Sądu orzekanie wobec oskarżonego surowszego okresu zakazu jest zbędne.

Dla wzmocnienia wychowawczej roli postępowania karnego Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000,00 złotych na cel społeczny.

Z urzędu Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi nie znajdując podstaw do zwolnienia go od nich.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.